

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۵ دسمبر ۲۰۲۳

یونس نگاه

زن؛ برده جنسی در نظام طالبانی

درمورد سخنان عیسی مزاری ملانی که گفته می‌شود در اجاره یک دستگاه استخباراتی همسایه است و بر اساس سیاست‌های آن دستگاه، زمانی ضد طالب و زمانی طالب می‌شود، تبصره‌هایی را خواندم. بیشتر عکس‌العمل‌ها به سخنان او سطحی و ملانی به‌نظر می‌رسد.

در اواخر اداره اول طالبان یک انجو در کابل درمورد فاحشه‌خانه‌ها و تن‌فروشان تحقیق کرده بود. در گزارش آن نهاد آمده بود که آنان حدود ۱۵۰۰ تن‌فروش را در کابل شناسایی کرده بودند که مشتریان اصلی آنان قومندانان و جنگجویان طالب بودند.

شهر و فاحشه‌خانه تاریخ قدیمی دارد و کابل از زمانی که شهر شده فاحشه‌خانه داشته است. تن‌فروشی با فقر، بی‌عدالتی، جنگ و بی‌ثباتی ارتباط دارد و در شهر و ده جریان داشته است. هرچه جامعه دچار تشنج، فقر، بی‌عدالتی و جنگ باشد فاحشه‌خانه‌ها در آن بیشتر می‌شود. پیش از طالبان کابل بهشت و محیط سرشار از عدالت و سیری نبود. همان‌قدر که گرسنگی، اعتیاد و دیگر امراض اجتماعی داشتیم حتماً تن‌فروشی نیز داشتیم. علتش اما آزادی نبود. عامل اصلی جنگ و گرسنگی، طالبان و برادران طالبان بودند.

در اداره کنونی طالبان نیز نمی‌توان تصور کرد که تن‌فروشی کاهش یافته باشد. حتی احتمال دارد زورمندان طالب از فاحشه‌خانه‌ها باج بگیرند. به استناد آن گزارش سال ۲۰۰۱، دوره طالبان که با فقر و بی‌ثباتی بیشتر اجتماعی همراه است، تن‌فروشی نیز باید بیشتر شده باشد.

انکار واقعیت‌های تلخ ما را نجات نمی‌دهد. در وطن جنگ‌زده و فروپاشیده ستم جنسیتی، تن‌فروشی و وجود فاحشه‌خانه‌هایی که در آن‌ها با زنان چون برده‌های جنسی برخورد می‌شود انکارناپذیر است.

اما مسأله اصلی در این است که وضعیت تن‌فروشان نیز در محیط غیرطالبانی بهتر از شرایط طالبانی است. حاکمیت مذهبی شرایط زنان را بدتر می‌سازد. تقلیل زن به انسان ناقص رسمیت بردگی زنان است. وضعیت زنان در بعضی

خانه‌ها بهتر از بردگان جنسی نیست. طالبان و افرادی چون عیسا مزاری زنان را وسیله‌های چوچه‌کشی و ارضای جنسی مردان می‌بینند. آنان چند زن در بستر دارند و جامعه را چون فاحشه‌خانه کلانی می‌بینند که در آن با خواندن یک دعا و امضای یک ورق می‌توان چند زن را صاحب شد و با آنان هرطوری که خواست رفتار نمود. در افغانستان غیر طالبانی گروه بزرگی از زنان صاحب آزادی و حقوق نسبی بودند اما در اداره طالبان همه زنان برده خوانده می‌شوند. برای آنان حق کار، حق آزادی و استقلال فردی حتی در تیوری قایل نیستند.